

กิตติกรรมประกาศ

กิตติกรรมประกาศเป็นส่วนที่ฉันคิดมาโดยตลอดระยะเวลาของการศึกษาในระดับปริญญาโท เพราะฉันอยากจะขอขอบคุณน้ำใจจากผู้คนมากมายที่มีส่วนให้ฉันได้มาถึงวันนี้ และได้ทำตามความใฝ่ฝัน หลายครั้งที่ฉันรู้สึกท้อแท้ อ่อนล้า ขณะที่พยายามก้าวย่างไปตามความใฝ่ฝันนั้น แต่อย่างไรก็ตาม หนทางสู่ความใฝ่ฝันไม่อาจเป็นจริงได้ถ้าไม่มีบุคคลเหล่านี้ ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ปาริชาติ วลัยเสถียร และรองศาสตราจารย์ ดร.สาयนต์ไพรัชญาจิตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จนฉันไม่รู้จะบรรยายความรู้สึกอย่างไรถึงความกรุณาที่อาจารย์มีให้ นอกจากการกล่าวขอขอบคุณอย่างสุดซึ้ง ที่อาจารย์เอื้ออาทรต่อลูกศิษย์คนนี้นั้น หวังจะจดจำ และจะไม่ลืมความเป็นครูที่หนูได้รับจากท่าน นอกจากนี้ ฉันขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.วรวุฒิ โรมรัตนพันธ์ ประธานกรรมการวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.โกวิทย์ พวงงาม กรรมการวิทยานิพนธ์ ที่ช่วยชี้ทางสว่างให้กับฉัน ให้ฉันได้มีกำลังใจที่จะสู้ต่อไป ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง คณาจารย์ทุกท่านที่เสียสละเวลามาสอนพวกหนู ไกลถึงลำปาง เปิดโอกาสให้เด็กบ้านนอกอย่างหนูได้มีความรู้ ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สายฝน น้อยหืด (อาจารย์ฝน) และอาจารย์รุ่งนภา เทพภาพ (พี่รุ่ง) ที่เป็นแบบอย่าง เป็นแรงผลักดัน เป็นกำลังใจให้ฉันได้มาถึง ณ จุดนี้ “พี่คะ! หนูทำได้ ขอขอบคุณมากค่ะ” ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ วุฒิสาร ตันไชย ผู้ใหญ่และเจ้านายที่ใจดี ที่ทำให้ฉันได้อิมท้อง และสอนให้ฉันได้รู้จักโลกกว้าง ขอขอบคุณป้าม่อน ที่ให้กำลังใจ ชี้แนะแนวทาง และให้ทุนทรัพย์ยามที่ฉันขาดแคลน ขอขอบคุณพี่เล็ก, พี่เต๊ะ, พี่น้ำ, พี่เต้, ป้าน, พี่กลอย ที่คอยถามไถ่และให้กำลังใจกันเสมอมา ขอขอบพระคุณทางราชกรีฑาสโมสร ที่ช่วยสนับสนุนทุนการศึกษาในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณชาวบ้านดอนไชยทุกท่านที่ให้ความกรุณาในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ และทำให้ฉันได้เห็นถึงพลังความสามัคคีของคนบ้านดอนไชย และชาวจังหวัดน่าน ในการร่วมแรงร่วมใจที่จะสืบสานประเพณีแข่งเรือที่ทรงคุณค่าให้คงอยู่ต่อไป ขอขอบคุณพ่อปราษฎ์-แม่พูน อุปนันท์ ที่ให้ที่พักพิง ให้ความรัก ความอบอุ่นจนฉันรู้สึกเหมือนได้กลับบ้าน ขอขอบคุณพ่อเสน่ห์-แม่แก้ว ธรรมชัย ที่ให้ฉันได้ฝึกทำเรือจำลองฉบับเมืองน่าน

สำหรับเพื่อนฉัน ขอขอบคุณ ชล พี่บัว ที่คอยเป็นกำลังใจ และอยู่เคียงข้างกันเสมอมา และจะเป็นอย่างนี้ตลอดไป ขอขอบคุณคืนที่ช่วยให้ฉันสบายใจขึ้นในยามที่ท้อ ขอขอบคุณน้องโอฝน หญิง พู ที่ทำให้ฉันตกลง และสร้างรอยยิ้มได้ในสถานการณ์ที่ตึงเครียด ขอขอบคุณพี่นัท หลวงพี่เล็ก พี่อู๋ม และพี่รัต ที่เป็นพี่ใหญ่คอยให้คำปรึกษาแก่น้อง ๆ ขอขอบคุณพี่ปราณีต น้ำ ๆ

ที่สิงห์บุรี เมื่อครั้งที่เคยไปกินนอนที่เชิงกลัด ซึ่งยังคงห่วงใยและถามไถ่กันเสมอมา ขอขอบพระคุณ
ลุง ที่ถึงแม้ ณ วันนี้ท่านจะไม่ได้อยู่บนชมความสำเร็จของฉัน

ขอขอบพระคุณพ่อและแม่ ที่เป็นเสมือนทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิต เป็นแรงผลักดันที่สำคัญ
ที่ทำให้ฉันลุกขึ้นสู้มาจนถึงทุกวันนี้ ทุกครั้งที่เหนื่อยล้า ก็จะบอกกับตัวเองเสมอว่าท่านทั้งสอง
เหนื่อยกว่าเราหลายร้อยเท่า ฉันอยากให้รางวัลกับความเหนื่อยของท่าน อยากให้ท่านมีความสุข
และความสำเร็จนี้เอง เป็นสิ่งที่ลูกคนนี้หวังว่าท่านจะหายเหนื่อย ขอขอบคุณเจ๊ยบที่คอยให้กำลังใจ
และช่วยดูแลพ่อแม่ในยามที่พี่ไม่อยู่ ขอขอบคุณทุก ๆ คนที่ทำให้ชีวิตได้เรียนรู้และเติบโต และท้ายสุดนี้
ขอขอบคุณแสงตะวันที่คอยส่องแสงให้ฉันได้เห็นโลกกว้าง และมีรอยยิ้มทุกครั้งที่ได้เห็น
“แสงตะวัน”

อำพร ปวงรังษี

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ. 2551